

La paella dels dijous

Escrita per **Cristina Clemente**
Dirigida per **Muguet Franc**

• **El Maldà** •

ÉS UN PROJECTE EN COPRODUCCIÓ ENTRE **EL MALDÀ,** **SALA FLYHARD,** **SALA VERUS GLÒRIES,** **ON EL TEATRE BATEGA** **I EL FESTIVAL GREC**

La paella del dijous forma part d'un projecte conjunt de col·laboració entre autors, autores, directors i directores catalans i de l'Argentina. Ha estat dissenyat entre tres sales de proximitat en el marc del projecte On el teatre batega, El Maldà (**La paella del dijous**), la Sala Flyhard (**Silvia**) i la Sala Versus Glòries (**Rovira vs. Rodríguez**), cadascuna de les quals acull un muntatge diferent amb personatges compartits. Històries enllaçades de dues famílies que es poden veure de forma independent o en conjunt.

SOBRE L'OBRA

NOTES DE DIRECCIÓ

“La paella dels dijous” per mi és una comèdia àgil, divertida i plena d’amor a la família. Alhora també tracta temes més profunds com el fer-se gran, les relacions entre mare i fills, i el no donar per fet els rols dins la família.

La Cristina Clemente escriu amb una frescor i una quotidianitat que sembla un fragment de la vida mateixa.

I aquest és el meu objectiu com a directora, que quan vegis aquesta obra et sembli que estiguis dins de casa seva.

Per crear aquesta veracitat, no hi haurà artificis, salts en el temps, ni canvis d’espai. Tot passarà a la cuina de la Mercè. En temps real coneixerem la vida i relació d’aquesta família, on entre embolics i confusions, veurem que no tot passa com s’espera.

A vegades els rols familiars queden estancats i no ens permetem veure’n els canvis. En aquesta obra descobrirem que mai és tard per readaptar-nos i que qualsevol edat és bona per reinventar-nos i ser feliços.

I què millor per sentir-nos com a casa que seient al voltant dels fogons. Els espectadors descobriran secrets, il·lusions, somnis i sorpreses, acompanyats de l’olor d’una paella.

Aquesta és una de les obres que formen part de la trilogia Catalana-Argentina, i que ens mostra una família totalment oposada a la que ens trobarem a “Silvia”.

La darrera obra que tanca la trilogia, “Rovira vs Rodríguez”, serà un xoc de cultures, famílies i personatges, en una situació extrema.

Què passarà quan aquestes dues famílies es trobin?

A quins reptes s’hauran d’afrontar?

Superaran les diferències abismals entre ells?

Trobaran la manera d’acceptar-se i créixer junts?

Muguet Franc.

LA PAELLA DELS DIJOURS

Dramatúrgia: Cristina Clemente

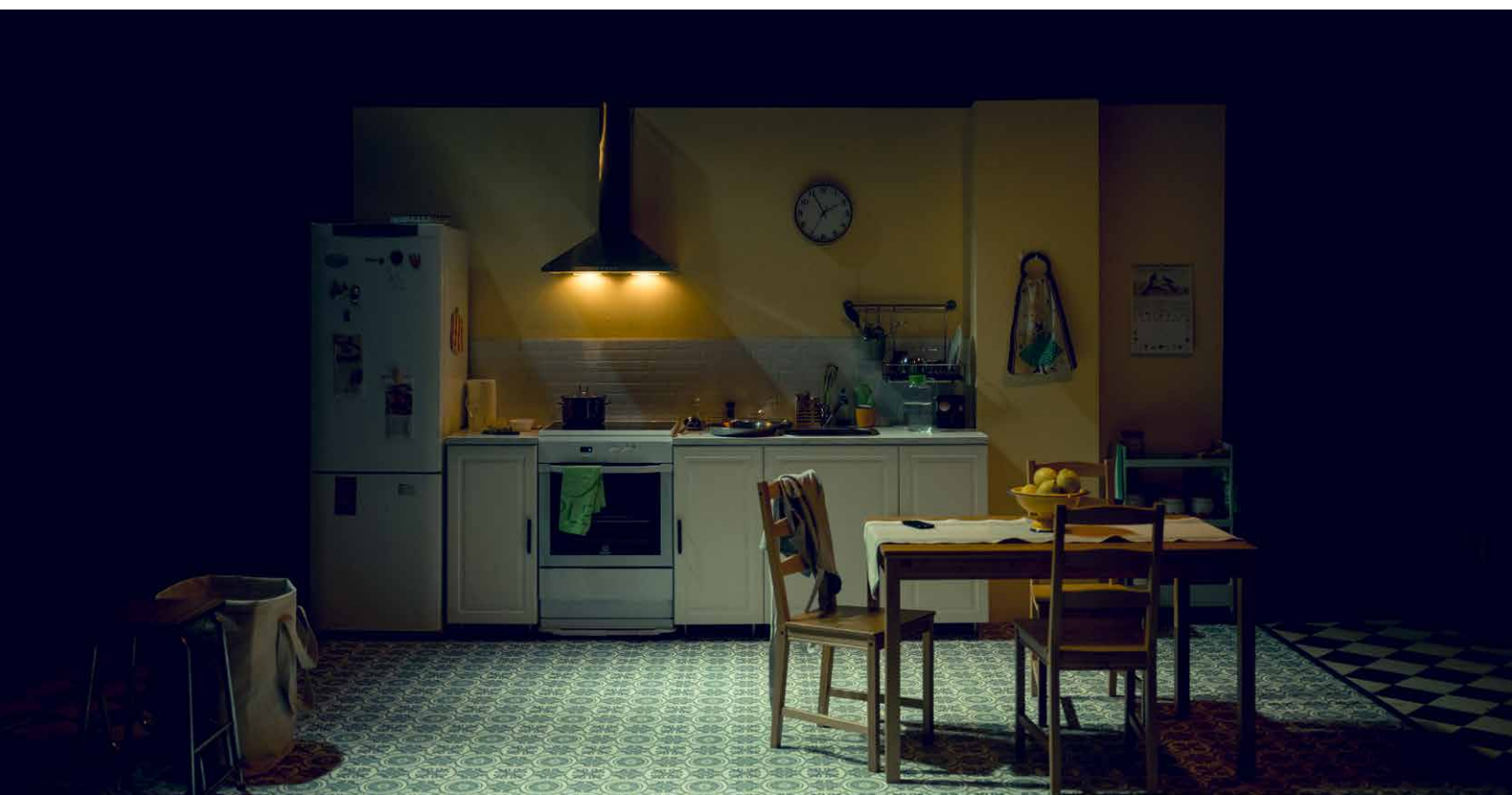
Direcció: Muguet Franc

Repartiment: Lluïsa Castell/Lloll Bertran, Núria Cuyàs i Jordi Andújar

**Un projecte de creació escènica internacional d'On el Teatre Batega
que connecta el teatre de Buenos Aires amb el de Barcelona.**

Dramaturga i guionista de moltes obres teatrals i sèries que heu vist els últims anys, Cristina Clemente recrea a El Maldà una situació límit viscuda en el si de la família.

La Mercè dina cada dijous amb els seus dos fills, el Guifré i la Lia. I cada dijous els prepara una paella. Avui sembla un dijous qualsevol, un dijous com tants d'altres, però el fet que hagi fet la paella de marisc ja anuncia que serà un dijous especial. Ella els vol comunicar alguna cosa molt important, un fet que li ha canviat la vida. Ells sospiten que en passa una de grossa i potser treuen conclusions precipitadament.

**QUÈ N'HA DIT
LA PREMSA
I LA CRÍTICA?**

“Una divertida comèdia de Cristina Clemente que funciona com un rellotge al Maldà. Amor, vida i mort també apareixen en aquesta obra que connecta amb el públic de principi a fi amb un repartiment ben compenetrat amb Lluïsa Castell, Jordi Andújar i Núria Cuyàs que van fer les delícies del Maldà.”

Marta Cervera a [El Periódico](#)

“És una peça teatral que té tots els ingredients per agradar a qualsevol espectador. És dinàmica, divertida i sorprenent. Convido a tothom a què vagi al Maldà a degustar i a gaudir de la paella dels dijous”

Pablo Caverro a [Catacultural.com](#)

“Una història senzilla, amable i divertida que, igual que les altres dues de la trilogia (Silvia i Rovira vs. Rodríguez), ve a ser una mena d’homenatge a la gent gran i a la diversitat.”

Toni Polo a [Recomana.cat](#)

“Els tres actors estan esplèndids; Lluïsa Castell en el paper de la mare i Núria Cuyàs i Jordi Andújar en el dels dos fills. Ens identifiquem amb situacions, reaccions o sentiments; és fàcil empatitzar amb ells i ficar-se dins de la història, que, per cert, passa volant.”

Laia Ruiz a [Espectaculosbcn.com](#)

La trilogia catalanoargentina al GREC

- Telenotícies de [TV3](#)

“De Clemente a Valente, una trilogia familiar”

- Jaume Forés a [Núvol](#)

Teatres de proximitat al Grec.

- Plaça Tísner a [Betevé](#)

L'EQUIP

Dramatúrgia: Cristina Clemente
Direcció : Muguet Franc
Repartiment: Lluïsa Castell/Lloll Bertran, Núria Cuyàs i Jordi Andújar
Escenografia: Elisenda Pérez
Figurisme: Maria Albadalejo
Disseny d'il·luminació: Xavi Gardés
Disseny de so: Damià Duran
Tècnica de llum i so: Maria Martín
Estudiant en pràctiques de direcció: Mar Mañez (Timbal)

Coordinació producció trilogia: Montse Farrarons, Clara Cols i Jofre Blesa
Coordinació artística: Adrià Aubert, Jofre Blesa i Sergio Matamala
Comunicació: Rafaela Rivas, Ester Cánovas, Anna Castillo i Elisenda Riera

Una coproducció de **GR&C** Festival de Barcelona on el teatre batega **EL MALDÀ** SALA FLYHARD

Amb el suport de IBERESCENA Ajuntament de Barcelona Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Cristina Clemente

En teatre, és autora, entre d'altres, de Volem anar al Tibidabo, La millor obra del teatre català, Vimbodí versus Praga, Nit de radio 2.0, La nostra Champions particular, Consell familiar, Ventura, Les ulleres per mirar carregadors, Andrea Pixelada, Lapònia, Dolors, Una teràpia Integral.

En cinema ha treballat en els guions de la pel·lícula Eva i A Perfect enemy, ambdues dirigides per Kike Maillo.

Ha treballat també com a guionista de televisió a El cor de la ciutat, Sin identidad, La Riera, Com si no t'hagués conegut, Les de l'Hoquei i Com si fos ahir.

Muguet Franc

Director, actriu i ajudant de direcció.

En teatre l'hem pogut veure a El que no es diu, de Marilia Samper. (Sala Beckett, 2021); De dol, de Queralt Riera (Sala Atrium, 2020); Ausencias de Jordi Oriol i Daniela Feixas (Dir. Jordi Oriol. La Seca-Espai Brossa, 2018); Interiors de Concha Milla (Teatre La Gleba, 2018); Els nens desagraïts, de Llàtzer Garcia (Sala Beckett, 2017); Tortugues, de Clàudia Cedó (Teatre Club Capitol, 2016); Sota la ciutat, de Llàtzer Garcia (Temporada Alta/T.Lliure, 2015/16); Al vostre gust, de W. Shakespeare (Dir. Llàtzer Garcia. PàrkingShakespeare., 2015); Línies, de Marilia Samper (Teatre Lliure. Barcelona, 2014); Memòria plena, de Jordi Oriol (Teatre Lliure, 2014); Auca del Born (Dir. Jordi Casanovas. Cia. Sala Flyhard. Inauguració Born 1714, 2013); Assassinat Atrium Viladecans (Dir. Cristina Clemente. Atr. Viladecans, 2013); La Terra oblidada, de Llàtzer Garcia (Sala FlyHard, 2012/13); Doppelgänger, de Llàtzer Garcia (Sala Planeta, Sala Beckett, 2012); entre d'altres.

En televisió l'hem pogut veure a Si no t'hagués conegut, de Sergi Belbel (TV3, 2018); Desierto Rojo, de Noel Méndez (EMAV, 2017); De la ley a la ley, de Sílvia Quer (TVE, 2017); Market Love (TV3, 2013); Off, d'Aimon Ninyerola (EMAV, 2012); Putrefacció, d'Aimon Ninyerola (EMAV, 2011); Fibril·lant, d'Aimon Ninyerola (EMAV, 2010); entre d'altres.

Com a ajudant de direcció a participat en projectes com Els dies mentits, de Marta Aran (Sala Flyhard, 2019); Carola, de Cesca Piñón (La Seca, 2018); La noia de la làmpada, de Marta Aran (Sala Flyhard, 2017); La pols, de Llàtzer Garcia (Sala Flyhard, Cia. Arcàdia. 2014); Ens hauríem d'haver quedat a casa (Dir, i adaptació, de Llàtzer Garcia. Sala Muntaner, 2012).

Lluïsa Castell

En teatre ha treballat, entre d'altres directors, amb Carme Portaceli a *La Víctor C.* (2021), *Esplendor* (2016), *Krum (El Costra)* (2014), *Misèria de la Ila transició* (2013), *Nuestra clase* (2012), *Els baixos fons* (2012), *Prometeo* (2010), *Què va passar quan Nora va deixar al seu home?* (2008), *Finestra tancada* (2007), *Genova 01* (2005), *Lear* (2003), *El retorno al desierto* (2003), *Salinger* (2002), *Ball trampa* (2001), *Por, menjar-se ànima* (2000) i *Mein Kampf* (1999); amb Jordi Casanovas a *Vilafranca, un dinar de festa major* (2015), *Consell familiar* (2013), *Una història catalana* (2013) i *Pàtria* (2012); amb Mario Gas a *Humans* (2018), *La ronda* (2005), *El rapto del serrallo* (1999), *Otelo* (1994), *Golfus de Roma* (1993) i *El temps i els Conway* (1992); amb Sergi Belbel a *Vaselina* (2019) i *A la Toscana* (2007); amb Marilia Samper a *L'alegria* (2017); amb Carlota Subirós a *María Rosa* (2016); amb Josep M. Mestres a *Cancún* (2008); amb Carol López a *En defensa dels mosquits albins* (2007); amb Toni Casares a *Valentina* (2006), i amb Oriol Broggi a *Magnus* (2005). L'any 2008 va guanyar el Premi de la crítica a la Millor actriu, el Premi Butaca a la Millor Actriu i el Premi Margarita Xirgu a la Millor Actriu per *Què va passar quan Nora va deixar el seu home?*. L'any 2018 va ser nominada al Premi Butaca com a millor actriu per *L'alegria*. L'any 2000 va guanyar el Premi Butaca a la Millor Actriu de repartiment per *Mein Kampf*.

Lloï Bertran

En els més de 30 anys de carrera ininterrompuda, ha estat dirigida teatralment, entre altres, per Josep M. Flotats, Pere Planella, Lluís Pascual, Ricard Salvat, Joan Lluís Bozzo, Josep M. Mestres, Enric Llorç, Peter Konwitschny, Montse Colomé, Abel Folk, Joan Font de Comediants, David Pintó, Joan Pera, Oriol Tarrason, Marc Angelet, Àngel Llàcer, Fernando Bernués. Musicalment, per Joan Albert Amargós, Peter Bacchus, Salvador Brotons, Isaac Fonoll, Antoni Ros Marbà, Antoni Parera Fons, Xavi Torras, Sergi Cuenca, Manu Guix. I, a la televisió, per Salvador Alsius, Joaquim M. Puyal i la Trinca.

En teatre ha representat, entre altres, L'auca del senyor Esteve (1984), Cyrano de Bergerac (1984-86), El dret d'escollir (1987-88), El misantrop (1989), Un dels últims vespres de Carnaval (1990-91), Cal dir-ho? (1994), Pigmalió (1997-98), Ronda de mort a Sinera (2002), La verbena de la Paloma (2004-05) i els espectacles propis La Lloï, un xou ben viu (1992-93), Tot Lloï (2001) i El show de la Lloï. 25 anys (2009). Ha actuat a l'òpera Don Carlos de Verdi, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona (2007). Òscar, una maleta, dues maletes, tres maletes (2007-08), El joc dels idiotes (2008-09), La doble vida d'en John (2009-10), Geronimo Stilton. El musical del Regne de la Fantasia (2010-11-12-13-14), Violines y trompetas (2012), Don Juan Tenorio (2013-14-15) i Mares! (2014). Bandalismes, dirigint la Banda Municipal de Barcelona, al Teatre Grec (2013) i a l'Auditori de Barcelona (2015). Fang i Setge, el musical de 1714 (2014 i 2015), Molt soroll per no res al TNC (2015 i 2016), El florido pensil. Nenes (2016).

Ha esdevingut molt popular arran dels seus xous a la televisió, on ha demostrat la seva gran capacitat interpretativa, creant personatges, fent tota classe d'esquetxos i unes paròdies musicals absolutament impactants: The Beatles, Celia Cruz, Barbra Streisand, Louis Armstrong, Prince, Madonna, Marlene Dietrich, Liza Minnelli, Montserrat Caballé i Lluís Llach, entre molts altres.

Núria Cuyàs

Llicenciada en Art Dramàtic en la especialitat d'interpretació, per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Continua els seus estudis a Rose Bruford College, de Londres amb el treball d'interpretació de textos de Shakespeare, 'Accent Dialect i Voice Shakespeare Verse'. Workshop de biomecànica teatral impartit per N. Karpov, Beca Prima del Teatro - Scuola europea per l'arte dell'attore (San Miniato-Pisa). També ha cursat estudis de dansa contemporània i jazz amb Esther Sabaté (Espai Dansa Ramón Solé), dansa clàssica (Estudio Isadora-Berta Vallribera), esgrima teatral, acrobàcia, entre d'altres. Ha estudiat cant amb Ma Dolors Aldea i solfeig, harmonia, flauta de bec i música de cambra a L'Arc-Can Ponsic.

Ha participat en més de trenta produccions escèniques professionals, algunes de les quals són: Hi ha d'haver una vida fora d'aquí (Dir. Xavi Casan. El Maldà, 2022); Boira a les orelles d'Els Pirates Teatre (Dir. Adrià Aubert. El Maldà, 2021); Somni d'una nit d'estiu d'Els Pirates Teatre (La Seca, 2017- 2022); Barbes de Balena, d'Anna Maria Ricart (Dir. Mònica Bofill, El Maldà); Peggy Pickit veu la cara de Déu, de Roland Schimmelpfennig (Dir. Moisès Maicas); Shaking Shakespeare (Nominació com a Millor musical als Premis de la crítica i als Premis Butaca) (Dir. Moisès Maicas); Estranha forma de vida (Dir. Joan Maria Segura, El Maldà); Pell de llarinté, cua de tiré (Temporada Alta. Dir. Moisès Maicas); Nit de reis, de Shakespeare. Cia. Els Pirates Teatre (Dir. Adrià Aubert); Reset (Dir. Xavi Morató. Miniteatres de Barcelona i gira); Bifurcació Moncada, de Jesús Moncada (Dir. Txell Roda. Almeria Teatre i gira); Roba estesa (Dir. i dramaturgia Adrià Aubert i Núria Cuyàs); Les golfes del Maldà, d'Els Pirates Teatre (Dir. Adrià Aubert. El Maldà); La gran duquesa de Gerolstein (Dir. Víctor Álvaro. Almeria Teatre i gira); Skribo, de Comediants (Dir. Joan Font); El Mikado i Mar i Cel de Dagoll Dagom (Joan Lluís Bozzo i Joan Vives); La gran nit de Lourdes G (Dir. Josep M Miró i Cristina Clemente); La Flauta Màgica de Mozart, al Gran Teatre del Liceu (Dir. Bertrand de Billy, Joan Pons i Comediants).

Jordi Andújar

Des de 1994 treballa com a actor en teatre, televisió i cinema.

Ha participat, entre d'altres, en muntatges teatrals com La màquina de parlar de Victoria Szpunberg (Sala Beckett 2022, direcció de Victoria Szpunberg), Família (im) possible de Carol Lòpez (Sala Flyhard 2021, direcció de Carol Lòpez), La Revelació 1.0 de Jorge-Yamam Serrano (Teatre Tantarantana 2019, direcció de Jorge-Yamam Serrano), Humans de Stephen Karam (Teatre Romea 2018, direcció de Mario Gas), El Professor Bernhardt d'Arthur Schnitzler (TNC 2016, direcció de Xavier Albertí), Petits monstres de Marília Samper (La Villarroel 2015, direcció de Marília Samper), Noies de calendari de Tim Firth (Teatre Poliorama 2012, direcció d'Antonio Calvo), Fora de joc de Sergi Belbel (Club Capitol 2010, direcció de Cristina Clemente), Don Carlos de Friederich von Schieller (Teatre Grec 2009, direcció de Calixto Bieito), Els nois d'història d'Alan Bennett (Teatre Goya 2008, direcció de Josep Mª Pou), N&N de Marc Rosich (Sala Beckett 2008, direcció d'Antonio Calvo), Un fill, un llibre, un arbre de Jordi Silva (TNC 2008, direcció d'Antonio Calvo) o Máquina-Hamlet de Heiner Müller (Sala Beckett 2004, direcció d'Iñaki Garz).

Ha intervingut en sèries de televisió com El cor de la ciutat, Laberint d'ombres, Secrets de família o Al sortir de classe. També en els films Et dec una nit de divendres de Dimas Rodríguez, Un dia, una nit d'Enric Alberich, La caverna d'Eduard Cortés i Amic/Amat de Ventura Pons.

CONTACTE

Montse Farrarons

montse@elmalda.cat
629544301

GR&C Festival de Barcelona

on el
teatre
batega

EL MALDÀ
del projecte d'El Príncep Teatre

SALA
FLYHARD

EL PRÍNCIP
TEATRE

IBERESCENA

Next Generation
Catalunya

IC3C Institut Català de les
Empreses
Culturals

Ajuntament de
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura